

(Политика, 9. 6. 2011)

Да ли НАТО бесомучно и даноноћно бомбардујући Либију прекомерно користи силу? Да. Да ли се НАТО у грађанском рату у Либији ставио на страну једних, а против других? Да. Да ли НАТО у Либији спасава цивиле? Не. Ниједан ратни брод НАТО-а, у водама Либије, не спасава бројне избеглице који чамцима, бродићима и разним импровизованим средствима покушавају да побегну из зоне сукоба. По подацима Међународног црвеног крста у водама Средоземља умрло је на стотине људи. Како је то могуће ако је мисија НАТО-а спасавање цивила? Је ли спасавање цивила гађање војних, или цивилних објеката по Триполију при чему гину и цивили? Можете ли спасавати једне цивиле тако што убијате друге цивиле?

Је ли употреба борбених хеликоптера „апач“, заправо, копнена интервенција НАТО-а у Либији? Јесте, јер „апачи“ су у саставу британских копнених снага, нема их ни у ваздухопловству ни у морнарици и они су и предвиђени за копнено ратовање. Јесу ли британски специјалци у редовима побуњеника у Либији једна врста копнене интервенције? Да. Хоће ли НАТО гађати зграду државне телевизије у Триполију, ако је већ није гађао? Хоће. Да ли је све ово што се догађа у Либији одавно изашло из текста и контекста резолуције УН о Либији, је ли та резолуција злоупотребљена? Да.

На делу је дакле рушење режима пуковника Гадафија и убијање свих оних који њега подржавају. Наравно да он није неки демократски лидер, али нека ми неко покаже демократског лидера у арапском свету. Је ли његов режим чинио злочине? Да. Јесу ли либијски побуњеници чинили злочине? „Хуман рајтс“ каже да. Проблем је што Гадафи има и контролише најбољу нафту у свету, најбољу воду у Африци и највеће светске залихе фосфата неопходне у производњи хране.

Све што се збива у Либији заправо је детаљно написано у новој стратешкој концепцији НАТО-а, усвојеној на самиту алијансе 25. априла 1999. године у Вашингтону. Наиме, у време када је Југославија бомбардована, Савет НАТО-а је на прослави 50 година

постојања алијансе зацртао шире поље свог деловања у новом међународном окружењу.

То „шире поље” изгледа овако. Прво, донесе се одлука да се подрже „опозициони покрети”, којима се затим пружа помоћ у успостављању ирегуларних војних снага. Са порастом унутрашње конфронтације, односно побуне доноси се резолуција о „зони забрањеног лета”, проглашава се „мировна мисија” НАТО-а са циљем заштите цивила, људских права, или спречавања хуманитарне катастрофе. Под плаштом миротворних циљева, а међународна заједница још увек није дефинисала миротворство као начин решавања унутрашњих сукоба, долази до отворене оружане интервенције у земљама где режим није по вољи оних који изводе ту оружану интервенцију. Успут и око Либије, Бан Ки Мун ће опет бити изабран за генералног секретара УН, Путин и Медведев нису више у љубави, а Кинезе интересује само Тајван...